

NADĚJÁČEK

“o.s. NADĚJE pro všechny”

Ročník II, číslo 14

Říjen 2014

PODZIMNÍ PRÁZDNINY V PRAZE 25.–27. 10. 2014

A je to tady, sobota 25. října, někteří už nemožnou dospat, všichni přemýšlí, co ještě mohli zapomenout, poslední zapnutí zipů a hurá na nádraží! Sraz máme v 8:15 na „našem“ místě. Všichni zdárně dorazili, Šárka přistavila auto pro přepravu zavazadel, a tak můžeme nakládat. Poslední přípravy, rozloučení a před devátou hodinou vyrážíme „žluťáskem“ konečně do Prahy.

Pohodlně jsme se usadili, objednali dobroty, povídkovali si a cesta, i přes malé zpoždění, rychle utekla. Ve tři čtvrtě na jednu vystupujeme - „Praha hlavní nádraží“ a rozdělení do skupinek vzorně postupujeme směrem k tramvaji č. 26. Vystupujeme na zastávce Kamenická a už netrpělivě vyhlížíme náš první cíl – Národní technické muzeum. A jsme tady. Samozřejmě musíme pořá-

dat hromadnou fotografii na památku a už se řítíme dovnitř otočnými dveřmi, odkládáme přebytečné svrsky v šatně a průzkum historie dnešních vymožeností může začít :). Z obrovského množství zajímavostí si každý určitě najde to svoje. Konečně se k nám přidává i tým „auto“ - Šárka s Věrkou a všichni si můžeme užít pohled na jedny z prvních letadel, jízdních kol, historické automobily, lokomotivy, fotoaparáty, hodiny, objevy astronomie a chemie. Viděli jsme reálné televizní studio, počátky a vývoj knihtisku, všech domácích spotřebičů a dalších užitečných pomocníků. Velmi se nám líbil model ruského kola do všech detailů sestavený ze stavebnice Merkur.

Nejoblíbenější atrakcí se však stala malá funkční parní lokomotiva, která tahala a tlačila dva přepravní vozíky po pravých kolejkách vedle budovy muzea. Každý se mohl dle libosti svést.

Raketou na Mars poletit zas ...

dit hromadnou fotografii na památku a už se řítíme dovnitř otočnými dveřmi, odkládáme přebytečné svrsky v šatně a průzkum historie dnešních

Narozeniny slaví

KATKA

ANIČKA

ZAMYŠLENÍ

Chcete-li mít ve svém životě něco, co jste ještě nikdy neměli, budete muset udělat něco, co jste ještě nikdy neudělali.

Chcete-li nám jakkoliv pomoci i v letošním roce 2014 kontakty na vedení sdružení naleznete na níže uvedených

SPONZORSKÉ OKÉNKO

OSTRAVA!!!

MĚSTO OSTRAVA podpořilo náš projekt „Vybavení klubovny“ účelovou dotací z odvodů z loterií a jiných podobných her.

fa KLAPO, nám v letošním roce pomohla se zajištěním a položením kobercové krytiny v klubovně. Dagmar Kurečková z DK ATELIÉRU nám pomohla navrhnout a realizovat design klubovny. Všem, kteří se na realizaci podíleli **Děkujeme.**

Podzimní prázdniny v Praze

Po odpoledni plném dojmů a posilující svačince v patře muzea, vyrážíme do protějšího parku. Po pár krocích na čerstvém vzduchu už máme krásný výhled na centrum Prahy. V rámci pěkné procházky parkem jsme si mohli zblízka prohlédnout známý metronom, zámeckou zahradu, došli jsme až na Pražský hrad, kde jsme obdivovali Chrám sv. Víta a prošli obě náměstí. Jsme již příjemně unaveni, proto vyrážíme směr penzion Orchid – naše cílová stanice. Také tato poslední dnešní večerní procházka hlavním městem končí úspěšně. Po prvním dni v naší „Matičce“ můžeme říct, že jsme zdatní cestovatelé, kteří se ve světě neztratí. Kolem šesté hodiny jsme se ubytovali, povečeřeli chléb s paštikou, popřípadě jídlo z domova, umyli se po náročném dni a ulehli do postelí k zaslouženému odpočinku.

V neděli můžeme spát o hodinu déle, takže do růžova vyspaní vstáváme o půl osmé ráno plni sil. „Nákupní team Billa“ vyráží pro čerstvé rohlíčky a 8:15 začínáme snídat jogurt s rohlíkem, čerstvě uvařeným čajem a poslední dobrotu z domova. Po deváté hodině již oblečení, sbalení a s vyfasovanou svačinkou (tatranka a jablíčko) vyrážíme na nejbližší tramvajovou zastávku s krkolomným názvem, který jsme si podle svého upravili na „Drtikol“ (původně Drinopol).

Vystupujeme blízko Pražského hradu, před kterým se vmísíme do davu turistů, sledujících čtyřčlennou kapelu, která nám veselými písněmi krátila čekání na výměnu stráží. Přesně v deset hodin si hradní stráž slavnostně zasalutovaly, vpochoďovaly nové, vpochoďovaly unavené a výměna je hotová. Náš zájem už se upíná k dalším krásám historické Prahy. Někteří se kochají výhledem z Hradčan, další se utíkají vyfotit jako králové a královný s muži převlečenými za rytíře a dvorního šaška. Teď už ale musíme spěchat na naši loď, ať neodpluje bez nás. Frčíme po zámeckých schodech dolů a cestou obdi-

vuje domy, uličky, náměstí s kostelem, až dojdeme k další dominantě, Karlovu mostu. Než se dostaneme přes řeku, omrkneme pouliční umělce i prodavače vlastních výrobků. Z druhého břehu Vltavy pozorujeme místa, odkud jsme to zrovna přišli a obdivujeme snad nejznámější pohled na Prahu. Nad námi se tyčí celé Hradčany a vůbec „stověžatá“ Praha i s Karlovým mostem. Procházíme kolem dalšího majestátu - Národního divadla a dále k Tančicímu domu, u kterého scházíme k řece. Nacházíme naši loď, jež nás má v příští hodině seznámit s památkami a zajímavostmi této městské části z jiné perspektivy, a to z vodní hladiny. Těšíme se a všichni si hledáme ideální místo k sezení nahoře v otevřené části lodi, abychom o nic nepřišli.

Pohodlně usazení a s vybalenými svačinami vyplouváme, zatímco nám hlas z reproduktorů v několika jazycích popisuje, kde se zrovna nacházíme a kolem kterých zajímavostí prolouváme. Mezitím se můžeme posilnit, užívat si plavbu po řece a pohled na město. Mohli jsme také prozkoumat jak funguje plavební komora (zdymadlo), díky které se bezpečně dostaneme i přes jezy. Plavba nám rychle utekla. S radostí zjišťujeme, že restaurace, ve které máme objednaný oběd je asi jen dvě minutky cesty. Po dopoledni na čerstvém vzduchu se těšíme, až si na chvíli odpočineme v teple. Proto spěcháme k nápisu „Pizza Fresco Vento“ pod nímž se skrývá naše útočiště na další zhruba dvě hodiny. V příjemném prostředí restaurace si každý našel své místo a už se těšíme, až nám milá obsluha donese naši šunkovou pizzu. Měli jsme dokonce nachystaný předkrm – čerstvě upečený výborný chléb a bylinko-česnekové máslo. Po vydatném obědě jsme si dali ještě kávičku, colu, birrel nebo džus – dle vlastní chuti a hurá do ZOO, kam se celý den těšíme.

Do pražské zoologické zahrady jsme zvládli dojet i s přestupem. Abychom se vzájemně nezdržovali, rozhodli jsme se, že budeme chodit po malých skupinách – sraz v pět před vchodem. Máme tedy něco přes dvě hodiny na pozorování a obdivování zvířet, stejně jako celkový průzkum areálu ZOO. Rozešli jsme se a postupně všichni mohli vidět nespočet zvířat od malých broučků, přes ještěrky, velké plazy, malé i velké šelmy, kuriózní ptactvo, veselá a dovádívá opice, majestátně vzhlížející žirafy, líně přezvykující slony, až po unavené lachtany a sousedící roztomilé tučňáky. Mohli jsme se nechat uchvátit promyšleností a velikostí všech výběhů a zákoutí na tomto obrovském prostoru.

OSTRAVA!!!

Město Ostrava v rámci dotace na celoroční činnost podpořila i prázdniny v Praze našich Nadějíků. Děkujeme

Nad námi se tyčí celé Hradčany a vůbec „stověžatá“ Praha i s Karlovým mostem. Procházíme kolem dalšího majestátu - Národního divadla a dále k Tančicímu domu, u kterého scházíme k řece. Nacházíme naši loď, jež nás má v příští hodině seznámit s památkami

a zajímavostmi této městské části z jiné perspektivy, a to z vodní hladiny. Těšíme se a všichni si hledáme ideální místo k sezení nahoře v otevřené části lodi, abychom o nic nepřišli.

Pohodlně usazení a s vybalenými svačinami vyplouváme, zatímco nám hlas z reproduktorů v několika jazycích popisuje, kde se zrovna nacházíme a kolem kterých zajímavostí prolouváme. Mezitím se můžeme posilnit, užívat si plavbu po řece a pohled na město. Mohli jsme také prozkoumat jak funguje plavební komora (zdymadlo), díky které se bezpečně dostaneme i přes jezy. Plavba nám rychle utekla. S radostí zjišťujeme, že restaurace, ve které máme objednaný oběd je asi jen dvě minutky cesty. Po dopoledni na čerstvém vzduchu se těšíme, až si na chvíli odpočineme v teple. Proto spěcháme k nápisu „Pizza Fresco Vento“ pod nímž se skrývá naše útočiště na další zhruba dvě hodiny. V příjemném prostředí restaurace si každý našel své místo a už se těšíme, až nám milá obsluha donese naši šunkovou pizzu. Měli jsme dokonce nachystaný předkrm – čerstvě upečený výborný chléb a bylinko-česnekové máslo. Po vydatném obědě jsme si dali ještě kávičku, colu, birrel nebo džus – dle vlastní chuti a hurá do ZOO, kam se celý den těšíme.

Do pražské zoologické zahrady jsme zvládli dojet i s přestupem. Abychom se vzájemně nezdržovali, rozhodli jsme se, že budeme chodit po malých skupinách – sraz v pět před vchodem. Máme tedy něco přes dvě hodiny na pozorování a obdivování zvířet, stejně jako celkový průzkum areálu ZOO. Rozešli jsme se a postupně všichni mohli vidět nespočet zvířat od malých broučků, přes ještěrky, velké plazy, malé i velké šelmy, kuriózní ptactvo, veselá a dovádívá opice, majestátně vzhlížející žirafy, líně přezvykující slony, až po unavené lachtany a sousedící roztomilé tučňáky. Mohli jsme se nechat uchvátit promyšleností a velikostí všech výběhů a zákoutí na tomto obrovském prostoru.

Podzimní prázdniny v Praze

Moc se nám líbily pavilony, ve kterých jsme si připadali jako v džungli i obrovský výběh pro slony. Velmi nás pobavil lední medvěd. Vesele plaval ve vodě tak, že jsme mohli vidět jeho tlapy, když se odrážel od skla přímo před námi a zpět si plaval na zádech „jako na dovolené“:-) Stejně, tak neuvěřitelně velký hroch, ze kterého se pod vodní hladinou stává vesele poskakující/plovoucí nemotorný obr. Někteří Nadějíci si do kopce vyjeli lanovkou. Kdekoliv jsme si mohli odpočinout a koupit pítí. Celkově se nám pražská ZOO zdála velmi příjemná, útulná a krásně zařízená. Okolo páté hodiny, velmi příjemně unaveni a plní dojmů, se opět scházíme u vchodu. Skupinky si mezi sebou sdělují dojmy, ukazují fotky, probíhají poslední nákupy suvenýrů. Dnes se stmívá už o hodinu dříve, tak vyrážíme rovnou na autobus.

Klec pro převoz divé zvěře je již plná ...šťastnou cestu :)))

Lední medvěd ve svém bazénu :)

K tomu není co dodat ... :)

Po dvou (až třech :-P) přestupech vystupujeme na našem „Drtikolu“, odtud je to už jen kousek do penzionu. Všichni se těšíme na večeri, tak se rychle sejdem v jídelně. Zbylo nám spousta pizzy, a také máme rohlíky, chléb, paštiky, máslo, sýr... Každému nachystáme dle chuti. Kupodivu ještě dojídáme - ale už opravdu poslední jídlo z domova :-). Po večeri tradiční očista a šup do pyžama. Dámy si ještě chvíli povídají, pánové sledují kousek filmu „Jak se krotí krokodýli“ a brzy usínáme po dni plném zážitků stráveném venku.

Probouzíme se do posledního dne. Vstáváme stejně, jako včera kolem půl osmé. Jídla máme dostatek, do obchodu tedy nemusíme. Každý si vybere na co má chuť a naše perfektní jídelní služba už maže chleby a vaří čaj, na výběr máme ovocný nebo černý. Po snídani ještě poslední balení věcí, odnesení batohů a tašek k autu a můžeme vyrazit na Petřín. Nepatrně se přiblížíme tramvaji a vystupujeme na naší oblíbené zastávce kousek od Pražského hradu (pro zvědavé- jmenuje se Pohorelec). Odtud je to opravdu jen kousíček přímo k rozhledně. Jsme tak rychlí, že k věži dorazíme mnohem dříve než jsme čekali a Petřín i zrcadlové bludiště jsou ještě zavřené. Ideální příležitost prohlédnout si zahrady obklopující Petřín, udělat si pěknou procházku a v pohodě posvačit- dneska máme BEBE sušenky a jablíčko. To bude energie!

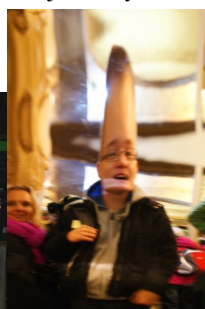
..... A už nám otevírají vstup do věže Jupí !!!

Kdo má zájem, může vylézt až nahoru. Rozdělujeme se tak na 2 týmy – tým “A“ mává a fotí se zespodu. Odvážný a zdatný tým “B“ vystupuje a mává shora.

Na Petřínské rozhledně.

Když si odvážlivci dostatečně užili všech výhledů, seběhli dolů jakoby nic. Všichni nabíráme směr zrcadlové bludiště. I přes snahu vcházet do bludiště po malých skupinkách v rozestupech se celá skupina schází uprostřed bludiště a dává se do hlasitého smíchu. Různě zakřivená zrcadla nás ne a ne omrzet. Většina žen se zdrží u perfektně zeštíhlujícího zrcadla, které si každá tajně přejeme pod stromeček :-). Snadno se nám všem neodchází ani od ostatních zrcadel, kde vypadáme jako trpaslíci nebo máme gigantické nohy. Prostě jsme na chvíli ovládli celé bludiště, ale musíme udělat místo i dalším turistům. Pomalu se odebíráme ven a míříme k blízké restauraci, kde máme objednaný oběd.

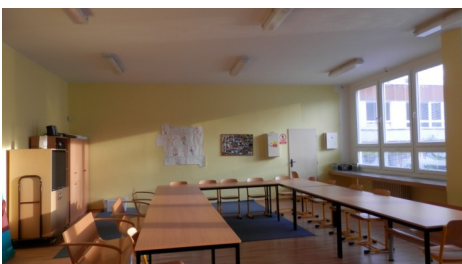
Opět nás mile přivítá vzorná obsluha, a to přesto, že jsme přišli kapku dříve. Brzy nám servírují vynikající zeleninovou polévku a hned nato kuřecí řízek s bramborovou kaší. Řízek máme rádi, tak jsme rychle po obědě a těšíme se na lanovku, kterou sjedeme pod Petřín. Po obědě nás opouští tým „auto“, aby naše věci bezpečně a včas dovezl na nádraží ve Svinově. Při cestě lanovkou koukáme na všechny strany a rázem jsme dole a můžeme si prohlédnout sedm soch stojících na zužujícím se schodišti. Stojí zde, jako pomník obětem komunismu. Vysíláme zástupce pátrat po tramvaji směřující na hlavní nádraží.

Na “Hlavák“ přijíždíme v perfektním čase. Jen po pár minutách u odjezdové tabule víme, na které nástupiště nám přijede vlak. Nastává poslední přesun v rámci pražského území na nástupiště. Co nevidět přijíždí vlak a my už zkušeně nasedáme, svlékáme svršky a koukáme co dobrého si tentokrát objednáme. Cestu vlakem si užíváme a krátíme povídáním, odpočíváním i spánkem. Jelikož jsme po cestě nabrali malé zpoždění, na nádraží ve Svinově už nás netrpělivě vyhlížejí rodinní příslušníci. Naše zavazadla jsou již v pořádku a včas přepravená z Prahy do Ostravy. Nastává poslední loučení a za chvíli už na nádraží není vidět ani noha z našich Nadějáků. Hurá domů, uvidíme se v pátek ;).

(Poutavé povídání pro nás napsala “Binsabin“ - Sabča. Díky.)
- pozn. redakce -

Vybavení klubovny z dotace města Ostravy

Na úvodní stránce vás mohla zaujmout informace o dotaci vztahující se k vybavení naší klubovny. Do konce října nám již "hořel" termín vybavení klubovny z dotace SMO, takže závěrem měsíce jsme finišovali ke zdárnému konci. Výkonná rada

Na obrázcích je vidět stav klubovny před započítím prací na její revitalizaci.

se rozhodla využít služeb odborníka. Oslovila designérku paní Dagmar Kurečkovou z DK Ateliéru, která dle našich představ rozmístění klubovny na "klidovou a pracovní zónu" vypracovala několik návrhů, ze kterých jsme si nakonec jeden vybrali. Pak již sama kontaktovala stolařskou firmu, která nám vyrobila nábytek na míru.

Fa KLAPo nám pomohla s výběrem, zajištěním a položením zátěžového koberce. Slibujeme si od toho zlepšení akustiky v klubovně, která nás velmi trápila. Věříme, že k tomuto účelu poslouží i další části vybavení klubovny, které ještě budeme realizovat. Také jsme nakoupili úklidové prostředky (viz. foto) a naši mladí Nadějíci se tak mohou sami starat o úklid:)

Ještě než započaly samotné práce na vybavení klubovny, "Malí i Velcí Nadějíci" vystěhovali všechnu nábytek z klubovny. Před výmalbou jsme asanovali části zdí, které utrpěly "šrám" po zatečení v uplynulém zimním období, i několik prasklin na stěnách. To vše nám ochotně a odborně vyspravil taťka Kačky Srovnalové. Následovalo malování vlastními silami i následný úklid. Kdo jiný, než Nadějícké mamky mohl ze všech sil vymetat všechny pavučiny z pod parapetů kolem topení, a bylo to již potřeba, umývat okna, vytírat... Po všecké lopotné práci si teď můžeme při povídání posedět a odpočinout na zakoupených drumbenech, sloužících i jako hudební nástroje. **VELKÉ DÍKY VŠEM, kteří přiložili ruku k dílu, abychom měli pěknou klubovnu a cítili se v ní dobře. DÍKY!!!**

... vrtání, šroubování, úklid ...

Aranžování zakoupených polštářů a fotografií z naší činnosti.

Úklidové prostředky a drumbeny zakoupené z dotace SM Ostrava.

Práce na vybavení klubovny nekončí ... povíme si o tom příštím čísle :)

Střípky z Výkonné rady

Začátek října je ve znamení vrcholících příprav na podzimní prázdninový pobyt v Praze, Lenka s Renčou dostaly na starost logistické zabezpečení - odkud, kam, v kolik a jak?:-)

Další důležitou akcí je přichystání každoroční Valné hromady, která se uskutečnila 3. 10. 2014. Členy sdružení byly odsouhlaseny všechny důležité body programu ve vztahu k zákonné povinnosti i potřebě naší činnosti. Všechny probírané skutečnosti budou členům k dispozici v tištěné podobě ve formě Zápisu.

Probíhá příprava realizace na úpravě

klubových prostor ve spolupráci s designérkou paní Dagmar Kurečkovou z "DK Ateliéru".

Výkonná rada prodiskutovala plán činnosti na rok 2015, který byl základem pro žádost o dotaci na celoroční činnost z prostředků Statutárního města Ostravy. V souvislosti s akcemi v příštím roce jsou již v běhu konkrétní kroky pro jejich zajištění.

Neméně důležitá akce, která nás v příštím roce čeká je již tradiční Ples. Výkonná rada dlouho zvažovala téma plesu. Jedno téma se nakonec neukázalo reál-

né, až se zrodil zajímavý nápad z iniciativy Pavly Srovnalové, jež se pustila ihned do jeho realizace. O co jde? Oslovili jsme člena Divadla loutek pana Martina Legerského a paní doktorku Hanu Cisovskou, pedagožku Ostravské univerzity, se záměrem společného projektu divadelního představení na plesu. Společná schůzka byla inspirativní. Pan Legerski představil nosné téma příběhu, které se nám líbilo. Paní Cisovská pro změnu osloví studenty OU, kteří by se do projektu zapojili. Společné setkání s Nadějíky se uskuteční 21. 11. 2014 v naší klubovně.